

Vi have nu vel ikke troet, at det kunde gaae an at optage en saadan Bestemmelse og navnlig ikke uden yderligere Forhandling i Lovet at paalægge en saadan Forpligtelse, men vi have forudsat, at Parterne vilde henvende sig til Kunstakademiet, og det har glebet Udvalget at see, at Kunstakademiets Bestyrelse har udtalt sin Beredvillighed til at ville afgive saadanne Skjøn; thi dersom man ikke kunde gjøre Regning paa en saadan Velvillighed, vilde det være nødvendigt, at Lovgivningen kom til at give et Paabud i denne Henseende. Det er nemlig ikke sjældent, at man ved Retsvister maa ønske sagtyndige Autoriteters Udtalelse — f. Ex. en Betænkning fra den polytekniske Lærestiftelse, og at man endog maa antage en saadan for nødvendig. Men naar en Privat henvender sig til den polytekniske Lærestiftelse, svares der, at man er meget villig til at afgive Betænkning, men kun kan gjøre det efter Domstolens Begjæring. Da nu efter vore bestaaende Preceslove Domstolene ikke paa egen Haand kunne begjære saadanne, men alene kunne tage Hensyn til, hvad Parterne forelægge, møder der saaledes ofte næsten uoversigelige Vanskeligheder. Der er imidlertid her efter Kunstakademiets smukke Udtalelse ikke Tvivl om, at det vedblivende vil yde sin Bistand ved saadanne Sagers Afgjørelse. Jeg siger vedblivende, fordi jeg med Hensyn til en Sag af denne Natur af egen Erfaring kan paaberaabe mig, at Kunstakademiet allerede før mange Aar siden velvillig er kommen Parter og Domstole tilhjælp. Naar nu en saadan Betænkning foreligger, har jeg ikke den allermindeste Frygt for, at vore Domstole vel skulle vide at finde Grændsen imellem det Tilladelige og Utilladelige, og jeg kan virkelig ikke troe, at man vil finde, at den Regel, vort Forslag udtaler, lader Sagen staae hen i en taaget Almindelighed. — Med Hensyn til, hvad den sidste ærede Taler yttrede, skal jeg bemærke, at vi ganske vist have troet, ved den nye af os i Forslag bragte Paragraph at have sikret Kunstnerne imod Eftergjørelse ved kemiske og galvaniske Midler. Beskjærmelsen er givet ganske almindelig imod hvilket som helst Misbrug; om der er anvendt nogen Kunstfærdighed dertil, eller om de Paagjældende ved simple galva-

niste, mekaniske eller kemiske Operationer have formaaet at gjengive Billeder, endog i den allerfineste Detail af Eftergjørelse, som den ærede Landsthingsmand bemærkede, gjør naturligviis Intet til Sagen. Jeg skal iøvrigt med Hensyn til hans Bemærkning om, at det maa see var ønskeligt — det maatte da være med Hensyn til § 6, som jeg haaber, at Thinget vil udvotere — ved Siden af mekanisk Behandling at optage Ordene „kemisk og galvanisk“, udtale, at dette dog vistnok turde være overflødig. Eftergjørelse „ad mekanisk Veie“ er det i al europæisk Lovgivning, selv af meget ny Dato, f. Ex. Lovgivningen af 1857 i Preussen, ene brugte Udtryk, hvorunder Daguerreotypi og Photographi gaae ind ved Siden af lithografiske Aftryk med videre.

Indenrigsministeren: Jeg skal kun bemærke, hvad jeg før glemt at anføre, at det er en Selvsølge, at naar § 1 faaer en saadan, Alt omfattende Bidde, som af Udvalget foreslaaet, gaaer § 6 ud. Forøvrigt troer jeg ikke, at det er Udtrykket: „mekaniske Midler“, der vil vække Tvivl. Jeg har ikke læst Kunstakademiets Erklæring, da den kom saa seent til mig, at jeg øieblikkelig sendte den til Udvalget. Imidlertid har jeg af nogle enkelte Ytringer ved Udvalgets Forhandlinger og af den ærede Ordførers Udtalelser udbraget saa Meget, at jeg ligeoverfor ham vil udtale det Haab, at naar en saadan Sag kommer for Domstolene, de da vel nøie ville veie Udtalelserne af Kunstakademiet, men ikke voldgive deres Dom til Kunstakademiet, da de derved vilde udsætte sig for at komme ind paa en eenjædig Veie.

Ordføreren: Danmarks Domstole ville aldrig voldgive sig fremmed Autoritet, ligesaa lidt som nogen uafhængig dansk Mand vil gjøre det.

Rettelser.

Sp. 551, Lin. 3 f. n.: „§ 6 af“ udgaaer.
— 667, — 14—13 f. n.: „Retsforfatningen“ læs:
„Sagen“